

USNESENÍ

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Alexandra Krysla a soudců Mgr. Jana Šmakala a Mgr. Jaroslavy Křivánkové ve věci

žalobkyně: **Ing. A. Š. P.**, narozená X,
bytem X,
zastoupená advokátem Mgr. Ing. Tomášem Menčíkem,
sídlem K Starým valům 442/10, Plzeň,

proti
žalovanému: **Magistrát města Plzně**,
sídlem Škroupova 246/4, Plzeň,

za účasti osob
zúčastněných na
řízení: 1) **MUDr. P. K.**, narozená X,
bytem X,
2) **Ing. M. K.**, narozený X,
bytem X,

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného č. j. MMP/189407/24 ze dne 6. 6. 2024,
o návrhu žalobkyně na přiznání odkladného účinku žalobě,

takto:

- I. Žalobě se přiznává odkladný účinek.
- II. Žalobkyně je povinna do 3 dnů od právní moci tohoto usnesení zaplatit soudní poplatek za rozhodnutí o návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě ve výši 1 000 Kč na účet Krajského soudu v Plzni č. 3703-4321311/0710, variabilní symbol 5539002424.

Odůvodnění:

1. Úřad městského obvodu Plzeň 8 – Černice na základě žádosti osob zúčastněných na řízení (stavebníků) vydal rozhodnutí o povolení výjimky z § 25 odst. 4 vyhlášky č. 501/2006 Sb., o obecných požadavcích na využívání území pro umístění stavby *Nástavba objektu X* na pozemku parc. č. Xa v k. ú. X (výrok I); schválil podle § 94p odst. 1 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon) stavební záměr na stavbu *Nástavba objektu X* na pozemku parc. č. Xa v k. ú. X (výrok II) a stanovil podmínky pro umístění a provedení stavby (výrok III). Proti výroku II a III rozhodnutí úřadu městského obvodu podala žalobkyně odvolání, které žalovaný zamítl a výroky rozhodnutí potvrdil.
2. Žalobkyně nyní brojí proti rozhodnutí žalovaného žalobou, v níž navrhl přiznání odkladného účinku. Uvedla, že realizaci nástavby jí bude způsobena nevratná újma. Tu shledávala v nedostatku parkovacích a odstavných míst. Žalobkyně vlastní nemovitost, jež

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

se nachází naproti stavbě. Měla za to, že nebylo postaveno najisto, kolik parkovacích a odstavných míst je nezbytné pro stavbu zajistit. Žalobkyně rozporovala tvrzení osob zúčastněných na řízení, že realizací stavby nedojde k navýšení počtu zaměstnanců. Dojde k výstavbě celého nadzemního podlaží, tedy celkem osmi ordinací. Osoby zúčastněné na řízení nadto nejprve tvrdily, že důsledkem realizace stavebního záměru přijmou čtyři nové zaměstnance. Případný úspěch žaloby by byl bez přiznání odkladného účinku ryze formální. Stavba již bude realizována, dostatek parkovacích míst nebude možné zajistit, neboť nástavbu nebude technicky možné v takovém rozsahu revidovat.

3. Žalovaný ani osoby zúčastněné na řízení se k návrhu nevyjádřili.

Posouzení návrhu na přiznání odkladného účinku

4. Soudní řád správní (dále též „s. ř. s.“) stanoví v § 73 odst. 2 dvě podmínky, které musí být současně splněny k tomu, aby bylo možné přiznat žalobě odkladný účinek: (1) výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí by znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám; (2) přiznání odkladného účinku nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.
5. Je na žalobci, aby tvrdil a osvědčil naplnění první z podmínek pro přiznání odkladného účinku žalobě, tj. že by výkon nebo právní následky rozhodnutí pro něj znamenaly nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám. Závisí na žalobci, zda specifikuje, v čem má újma spočívat, a aby takto tvrzené skutečnosti patřičně doložil. Rozpor přiznání odkladného účinku s veřejným zájmem, popř. i újmu, jež by měla vzniknout jiným osobám, má tvrdit a osvědčovat žalovaný (srov. usnesení KS v Praze č. j. 45 A 4/2013-29 ze dne 6. 2. 2013, č. 2852/2013 Sb. NSS).
6. Žaloba zásadně nemá odkladný účinek, což platí i pro případy, kdy v řízení nemůže vzniknout újma jiným osobám (např. tam, kde žádné jiné osoby v řízení nevystupují). Hrozící újma proto nesmí být vzhledem k poměrům žalobce bagatelní, nýbrž naopak významná, taková, která opravňuje, aby v jeho konkrétním případě pravidlo, že žaloba odkladný účinek nemá mít, nebylo výjimečně uplatněno. Významnou bude újma spíše tehdy, nebude-li možno v případě, že bude napadené správní rozhodnutí naplněno a poté shledáno nezákonným a zrušeno, v podstatných ohledech navrátit v původní stav jím způsobené následky či dopady. Významnou bude též spíše tehdy, půjde-li sice při uplatnění rozhodnutí o následky vratné či napravitelné, avšak takového rázu, že způsobí žalobci vážné obtíže či významné poruchy v jeho životě, fungování, činnosti aj. (usnesení rozšířeného senátu NSS č. j. 10 Ads 99/2014-58 ze dne 1. 7. 2015, č. 3270/2015 Sb. NSS).
7. Žalobkyně hrozící újmu spatřovala v realizaci stavby a s tím spojenému nedostatku parkovacích a odstavných míst.
8. K tomu soud uvádí, že žalobkyně se domáhá zrušení rozhodnutí, jímž bylo potvrzeno rozhodnutí úřadu městského obvodu, který schválil nástavbu třetího nadzemního podlaží – stavby občanského vybavení – Centra celostní medicíny. Žalobkyně má za to, že není postaveno najisto, zda je pro stavbu zajištěn dostatek parkovacích a odstavných míst. V rovině obecnosti návrhu soud uvádí, že tvrzená újma je podmíněná realizací stavebního záměru. Nejde tak o újmu bezprostřední, nýbrž o újmu budoucí (byť není hypotetická, neboť stavba byla fakticky zahájena). Zároveň jde o újmu v zásadě odstranitelnou. Pokud stavba bude realizována, žalobkyně se stále může v tomto soudním řízení domoci toho, aby napadené rozhodnutí bylo zrušeno a věc vrácena žalovanému k dalšímu řízení. Žalobkyně

se pak případně může domoci zahájení řízení o odstranění stavby (srov. usnesení NSS ze dne 24. 5. 2024, č. j. 8 As 115/2024-108, odst. 13).

9. Z tohoto pohledu by nebyl důvod žalobě přiznávat odkladný účinek.
10. Krajský soud v Plzni vzal ovšem v potaz argumentaci usnesení Krajského soudu v Brně č. j. 30 A 43/2025-156 ze dne 11. 6. 2025, podle níž jsou závěry dosavadní judikatury jen omezeně použitelné s ohledem na přijetí stavebního zákona z roku 2021. Krajský soud v Brně přesvědčivě vysvětlil, že v režimu § 259 odst. 1 stavebního zákona z roku 2021 lze podle okolností dodatečně povolit i takovou stavbu, která nesplňuje některou z podmínek vyžadovaných právními předpisy, a to zejména za předpokladu dobré víry stavebníka a poměření zájmů s výsledkem v neprospěch odstranění stavby („pokud by nařízením odstranění stavby vznikla třetím osobám nebo veřejnému zájmu újma, která by byla ve zjevném nepoměru k újmě vzniklé nenařízením odstranění stavby“).
11. V souzeném případě nelze odhadovat, jak by případné opakované řízení proběhlo, pokud by soud žalobě vyhověl.
12. Stavebníci totiž *prima facie* byli v dobré víře: krajský soud žalobu původně odmítl, Nejvyšší správní soud s jeho náhledem souhlasil a ke změně náhledu došlo teprve na základě nálezu sp. zn. I. ÚS 3241/24 ze dne 26. 3. 2025. V něm Ústavní soud potvrdil obecná východiska, která správní soudy použily k posouzení intertemporálních pravidel nového a starého stavebního zákona, avšak nově – nad rámec dosavadní judikatury – dospěl k závěru, že je třeba rozlišovat intenzitu přezkumu tam, kde je intertemporalita řešena výslovným přechodným ustanovením oproti stejnému výsledku dosaženému obecně uznávanými a doktrinálně nerozporovanými výkladovými metodami (odst. 19 a 20 nálezu). Stručně řečeno, stavebníci začali stavět na základě rozhodnutí dvou správních soudů přímo v jejich věci (a obecných závěrů dosavadní judikatury) a ke znovuotevření soudního přezkumu došlo až na základě toho, že Ústavní soud shledal existenci nového pravidla, které dosavadní judikatuře nebylo známo.
13. O možném výsledku poměření zájmů si nelze úvahu učinit vůbec. Je však zřejmé, že žalobkyně založila svou argumentaci na nedostatku parkovacích míst v lokalitě, což je subjektivní právo dosti slabé. Oproti tomu stavebníci a žalovaný k návrhu neuvedli nic, takže o významu jejich záměru nelze učinit úsudek.
14. Za toho stavu je tvrzená újma žalobkyně reálná a ve skutkových poměrech tohoto případu nelze předvídat, zda je odstranitelná i v případě vyhovujícího rozhodnutí soudu. Pro přiznání odkladného účinku vůči nyní napadenému rozhodnutí tak jsou výjimečně dány dobré důvody. Jak ostatně soud uvedl opakovaně, stavebníci a žalovaný jiné zájmy netvrdili a nehájili.

Závěr

15. Z výše uvedených důvodů soud návrhu vyhověl a přiznal žalobě odkladný účinek vůči rozhodnutí žalovaného, kterým potvrdil rozhodnutí o povolení záměru (§ 73 odst. 2 s. ř. s.). Usnesením o přiznání odkladného účinku žalobě se odkládají účinky napadeného správního rozhodnutí do vydání soudního rozhodnutí ve věci samé.
16. Soudní poplatek za návrh na přiznání odkladného účinku ve správním soudnictví činí 1 000 Kč (položka 20 sazebníku poplatků, který je přílohou zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích). Povinnost zaplatit soudní poplatek za rozhodnutí o návrhu na přiznání odkladného účinku vzniká dnem právní moci rozhodnutí, jímž bylo o návrhu rozhodnuto a v němž byla návrhovateli uložena povinnost soudní poplatek zaplatit (srov. usnesení

rozšířeného senátu NSS č. j. 9 As 270/2023-21 ze dne 4. 6. 2024, č. 4616/2024 Sb. NSS, odst. 23).

17. Proto soud uložil žalobkyni povinnost zaplatit soudní poplatek za rozhodnutí o návrhu na přiznání odkladného účinku. Podle § 4 odst. 1 písm. h) *per analogiam* zákona o soudních poplatcích je žalobkyně povinna zaplatit poplatek ve stanovené lhůtě na účet Krajského soudu v Plzni č. 3703-4321311/0710, variabilní symbol 5539002424.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí není kasační stížnost přípustná [104 odst. 2, 3 písm. c) s. ř. s.].

Plzeň 25. září 2025

Mgr. Alexandr Krysl v.r.
předseda senátu